

NOTARIEELE VEREENIGING. 1)

In de vergadering van 7 Jan. 1899 besprak de heer G. van Iterson, hypotheekbewaarder te Amsterdam, »eenige punten, rakende de zakelijke rechten op onroerende goederen en de daartoe betrekkelijke openbare registers».

Vooreerst het overdragen en het met hypotheek bezwaren van gedeelten van kadastrale perceelen, of het doorhalen van hypotheeken, voorzover die op een gedeelte van een kadastraal perceel rusten.

Hierbij doen zich deze vragen voor :

1. Is het voor de levering van den eigendom voldoende, dat men een akte van overdracht heeft laten overschrijven, waarin het verkocht terrein niet zóó nauwkeurig is omschreven, dat men de grenzen op het terrein naar die omschrijving kan uitzetten, maar waarin wordt verwezen naar een uitbakening op 't terrein?

2. Is zulk een verwijzing een voldoende aanduiding van verhypotheekerde perceelsgedeelten?

3. Kan de hypotheekbewaarder later, de nieuwe kadastrale kenmerken tot grondslag nemende, staten van inschrijving of certificaten van onbezwaardheid afgeven zonder zijn aansprakelijkheid in gevaar te brengen?

Spreeker laat aan zijn antwoord een opmerking over de waarde der kadastrale kenmerken voorafgaan.

Het kadaster geeft aan elk perceel een naam (gemeente, sectie en nummer). Met behulp der kadastrale kaart kan men elk perceel dat met dien naam is genoemd aanwijzen. Verwarring met eenig ander perceel is uitgesloten. Verder heeft het kadaster alleen waarde voor de heffing van de grondbelasting; de aanduiding van den aard en de grootte der perceelen is alleen dáárvoor van nut, en de afbeelding van de grenzen der perceelen, zonder welke geen *perceelen* aanwijzende kaart denkbaar is, mist een rechts-geldig karakter; een onjuistheid in die afbeelding heeft geen invloed op de rechten van partijen.

Werd vóór de invoering van het kadaster een perceel onder zijn naam overgedragen, dan was 't voorwerp der overeenkomst voldoende aangeduid,

1) Overgenomen uit het Weekblad voor Privaatrecht, notariaat en registratie No. 1517.